

מאורות אל העבר

30/09/1948 | כו 14 תשח

חרבת מאחז

החולפים כיום במחלף מאחז שעל כביש שש, בואכה באר שבע, אינם מודעים בדרך כלל לקרבות העקובים מדם שנערכו במקום בשלהי אלול תש"ח. הגבעות שחלשו על הדרך המרכזית הירודת לנגב, היו נכס אסטרטגי ששני הצדדים חפצו בשליטה עליהם - הן לוחמי חטיבת יפתח של הפלמ"ח שפעלו באזור מזה, והן חיל המשלוח המצרי שלחם מולם מזה. חשיבות השליטה בגבעות, שהבולטת שבהן הייתה "חרבת מאחז", גברה כאשר התקינו כוחות צה"ל למרגלותיה שדה תעופה ששימש להעברת אספקה לנגב. בכ"ו באלול תש"ח (30.9.1948) הסתער כוח מצרי על המוצב שבו שהו אנשי יפתח על הגבעה, והתחיל שבוע של קרבות עקובים מדם שבמהלכם עברה הגבעה ארבע פעמים מיד ליד. בקרבות השתתפו טנקים, משוריינים, תותחים ומטוסים. על הכוחות המצריים פיקדו מי שלימים יהיו שליטי מצרים - גמאל עבדול נאסר, וסגנו מוחי א דין. בסופו של השבוע, נותרה הגבעה בידי כוחות צה"ל במחיר כבד של שלושה עשר חללים מקרב לוחמי יפתח ועשרות פצועים. הסופר ס. יזהר הנציח את זכר הקרבות בספרו "ימי צקלג".

שלט ההנצחה בחרבת מאחז. צילום: ד"ר אבישי טייכר ויקיפדיה

